

Kétszáz női alkalmazott a szegedi katonai kórházakban.

(Saját tudósítónktól.) Néhány héttel ezelőtt jött az első híre, hogy a katonai kórházakban női alkalmazottakkal cserélik fel a férfiakat. E hírre valóságos népvándorlás indult meg a kórházak felé és a jelentkezőkből egy női pótzászlóaljat lehetett volna kiállítani. A kórházi irodákban alig győzték fölvenni a jelentkezőket, különösen az irodai munkára váró nőket.

Hosszabb idő telt el azóta, mióta az első női kezelő megkezdte működését a szegedi csapatkórházban. A nők próbaideje letelt s a kórházparancsnokság véleménye már kialakult a nőknek a kórházi szolgálatban való használhatósága felől. Kérdést intéztünk a csapatkórház egy vezetőjéhez, hogy a kórházi szolgálatban álló nők hogy váltak be s mi a véleménye a kórházparancsnokságnak a nők használhatóságát illetőleg. Kérdésünkre a következő választ kaptuk:

— Körülbelül 200 nő áll a szegedi kórházak szolgálatában. Már eddig konstatahattuk azt, hogy a nők az ápolói teendőket kifogástalanul végzik és munkájuk teljesítésében nagy lelkiismeretességet és precizitást tanúsítanak. Az irodai alkalmazottak is nagy szorgalmat árulnak el, de náluk még hiányzik a rutin, amit a katonai kórházi kezelés speciális természete megkíván. Ezt azonban kellő igyekezet mellett rövidesen elsajátítják, mert a munkát tulajdonképpen egy, a

kezelési teendőkben teljesen jártas és bevált altiszt irányítja, aki gondosan ellenőrzi mindent és végzi a nők betanításának munkáját is. Minden ügyosztályon az irodavezető altiszt mellé osztattak be a nőket, akik már elfogadható munkát produkálnak.

— Reméljük azonban, hogy rövidesen megfelelő munkateljesítmény lesz a következő munkatársaké, amit a nők munkájának előmozdítása érdekében elkövettünk és reméljük, hogy a nők munkatermelése ugyanazt fogja elérni, mint az elvont férfi munkaerőé. A hadvezetőség ugyanis, amikor elrendelte a nők alkalmazását, arról is intézkedett, hogy a katonai kórházakban lekötött legénység felszabaduljon és más katonai intézménynél találjon alkalmazást, vagy pedig csapattestéhez vonuljon be. Azelőtt minden 100 ágy után 18 legénységi állománybeli és altiszt volt szükséges. Most a hadvezetőség rendelkezése folytán száz ágyanként csak két altiszt az irodai teendők vezetésére és két legénységi állománybeli egyén marad vissza a legalsóbb rendű munka végzésére. Tehát minden száz ágy után 14 kórházi alkalmazott szabadult fel és helyét átadta női alkalmazottaknak.

— Állandóan új és új alkalmazottakat veszünk fel. A nők fizetése négy korona napi díj. A katonai kórházak tisztességes ekzsztenciát adnak a dolgozni akaró nőknek.

Tisza miniszterelnök a képviselőházi vitákról.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A képviselőház pénteki ülését délután fél 4 órakor nyitotta meg Szász Károly alelnök. Jelentette, hogy az összeférhetetlenségi bizottság határozata következtében gróf Bánffy Miklós lemondott mandátumáról. Utána Balogh Jenő igazságügyminiszter törvényjavaslatot terjesztett elő a hírlapkauciókról szóló törvény hatályának meghosszabbításáról.

Ezután rátértek a miniszterelnöki jelentés tárgyalására. Sándor János belügyminiszter Gedeon Aladár és örgróf Pallavicini György szerdai beszédére kijelenti, meg kell becsülni a közigazgatást. Mondhatja, hogy pusztán vádaskodásra nem lehet köztisztviselőt elítélni. A főispánok fokozottabb foglalkoztatása ügyében azt mondja, hogy minden köztisztviselőt fokozottabb mérvben kell a háboruban igénybevenni, így a főispánokat is. Ezt azonban nem szabad kortes-célokra fölhasználni.

A belügyminiszter beszéde után Gedeon Aladár személyes kérdésben szólal föl, utána Csemez István azt kéri, a pénzügyminiszter járjon közbe a budapesti nagybankoknál, hogy azok adjanak jutalékot továbbra is a vidéki pénzügyintézeteknek.

Darándi Ignác tiltakozik ellene, hogy a bankok földvásárlásokra vessék magukat. A valuta-viszonyok folytán az idegen bankoknak elővételi joguk van a magyar földre, pedig fontos, hogy a magyar föld magyar kézben maradjon. Ezután szól a tisztviselők helyzetéről. Csudálkozik, hogy meg tudnak élni. Beszél a rekvírálásról és a takarmányozásról. A gabonaárakat az iparcikkek ára-

hoz képest magasabb árban kell megállapítani. A központok sem felelnek meg hivatásuknak.

Rakovszky István: Egy kis forradalom kellene.

Darányi Ignác: A gabona árát föltétlenül emelni kell, de úgy, hogy a liszt és kenyér ára ne emelkedjék. Az árdragítási visszaélések nálunk hajmeresztőek. A kis árdragítókat üldözik, míg a nagyok szabadon garázdálkodhatnak. Az ipari termékek árát is makszimálni kell.

Fráter Loránt: Majd olcsóbb lesz a kötél!

Darányi Ignác ezután az oroszországi eseményekről beszél. A pétervári híreket fentartással kell fogadni, de a tanulságokat le kell vonnunk belőle. Az a nemzet győz, amelyik a lelki erőket megtartja és minden erőt egyesít. A mi kormányunk nem látja be a saját hibáit. Tiszának azt ajánlja, hogy a pártszempontokat félretéve, mindenkit olyan helyre állítson, ahol a legtöbbet használhat a hazának.

Barcsay Andor mezőgazdasági diktatúrát, vagy mezőgazdasági minisztérium felállítását sürgeti. A földművelési minisztérium nem felel meg ennek a hivatásnak. Kifejti a mezőgazdasági minisztérium beosztását és egész munkakörét.

Az elnök ezután a vitát megszakítja és megteszi napirendi javaslatát. Gróf Tisza István miniszterelnök emelkedik szólásra és a következőket mondja:

— A végtelenségig el lehet így húzni a vitát, ami árt a parlament presztízisének. Van-e még helye a további vitának, amikor már az összes pártvezérek felszóltak, ki-

fejtették nézeteiket és precizították álláspontjukat.

A miniszterelnök beszédét az ellenzék folytonos közbekiáltással s zajongással zavarta.

— Ha a vita, — folytatja a miniszterelnök — ily mértékben és ily mederben folyna tovább, még kellene gondolnom, hogy nem lenne-e célszerűbb az egész kérdést levenni a napirendről.

Gróf Andrássy Gyula: A vita során mindenki új anyagot hozott a vitába. Így a vita magas nivóju volt és nem ronthatja a parlament presztízését. Gondolja meg jól a miniszterelnök mielőtt erőszakos lépést tenné.

Gróf Apponyi Albert: Mindannyian egy jögon ülünk a parlamentben. A gyakorlott férfiak oly tapasztalatai hangzottak el a vita során, amelyeket a kormánynak is meg kellene szivlelnie.

Gróf Károlyi Mihály rövid felszólalásában azt fejtette ki, hogy az elhangzott felszólalásokban kifejezést nyert a parlamenti kisebbség jogos bírálata.

Stranyovszky Sándor munkapárti képviselő szólalt fel utóliára a napirend kérdéséhez; az elnök javaslatát elfogadja. Ezután a Ház is hozzájárult az elnök javaslatához és negyedtíz óra az ülés véget ért.

Az antant rendezte az orosz forradalmat.

Berlin, március 16. Itteni politikai körökben nem kicsinylik a pétervári nagy események jelentőségét, amelyeknek bekövetkezésére legutóbb a Reuter-jelentések alapján némileg el voltak készülve. A londoni és párisi lapok már nyolc nap óta cenzura nélkül írhattak a moszkvai és pétervári eseményekről, ami azt bizonyítja, hogy Buchanan pétervári angol nagykövet egészen bizonyos volt abban, hogy az általa előkészített puccs sikerülni fog. A Times és a Temps hevesen, sőt, sértő kifejezésekkel támadta Protopopovot és Stürmert, akiknek szerintük a дума elleni harcukban el kell bukniuk. Galycin miniszterelnökről pedig azt írták, hogy gyenge ember és nem alkalmas a kormányzásra. Kiadták a jelszót, hogy a mozgalom nem irányul a cár ellen, aki a sajtó képviselői előtt tett nyilatkozatában elég bizonyítékát szolgáltatotta annak, hogy jóakarattal van a дума iránt.

Az antant-lapok fejtegetéseiből kiderül, hogy a pétervári angol nagykövetség mintegy főhadiszállása volt azoknak, akik így gondolkodtak. Az angol nagykövetségről indult ki az az állítás, hogy Protopopov lealacsonyító békét akar kötni s ebben az ügyben tárgyalt is a központi hatalmakkal, a miből természetesen egy szó sem igaz. Ami a háborút illeti — Berlimben azt hiszik, — hogy a helyzet nem változott, mert a forradalmi kormány ép úgy nem gondol a békére, mint az eddigi. Az természetesen más kérdés, hogy a forradalmi bizottság tud-e segíteni az orosz városokban uralkodó szörnyű inségen? Ez valószínűtlen, mert a forgalmi nehézségek Oroszországban egészen katasztrofális jelleget öltöttek. Akárhogy áll is a dolog, annyi bizonyos, hogy az antant által támogatott új alakulás a kétségbeesés szülötte volt.